

Sadržaj

TOC \o "1-3" \h \z \u

Uvod

Voda je sastavni deo svih živih ćelija. Biljna ćelija sadrži veliku količinu vode, od 75 do 90% od njene ukupne mase. Voda je neophodna za život biljaka, ona u ćelijama služi kao rastvarač ili reakciona sredina za sve žive ćelije. Takođe, kao reaktant učestvuje u mnogim metaboličkim procesima i reakcijama npr. fotosinteza. Ona predstavlja medijum za transport različitih materija u ćeliji i organa u organizmu. Zatim, učestvuje u hidrataciji jona i različitih makromolekula, čime se obrazuje struktura protoplazme. Održava strukturu biljne ćelije i biljnog organizma, voda se u biljnoj ćeliji nalazi pretežno u vakuoli. Voda i ćelijski sok vrše stalan pritisak na ćelijski zid i na taj način održava oblik i strukturu ćelije i čitavog organizma, može učestvovati i u drugim reakcijama važnih za biljku.

U zavisnosti od količine vode u staništu razvile su se sledeće biljne forme:

Kserofite – biljke sušnih oblasti

Mezofite – biljke umereno vlažnih oblasti

Higrofite – biljke izrazito vlažnih oblasti

Hidrofite – vodene biljke

Slika 1. Značaj vode za biljku

Usvajanje vode

Voda je neophodna za život biljaka. Biljke mogu vodu usvojiti putem korena i putem lista.

Međutim, najveća količina vode se usvoji putem korena. Neke biljne vrste imaju jače razvijen korenov sistem od nadzemnog dela, jedna od takvih biljaka je Raž (Secale cereale).

2.1 Usvajanje vode korenom

Osnovna uloga korena je pričvršćivanje i apsorpcija vode i mineralnih soli iz podloge. Koren može imati primarnu i sekundarnu gradnju. Na korenu (sl. 2.) se razlikuje nekoliko zona, na samom vrhu je kaliptra ili korenova kapa, ona obavija zonu intenzivnih deoba ćelija i čini zonu deobe. Sledeća je zona izduživanja, u kojoj ćelije rastu i diferenciraju se, na površinskom delu korena, iza zone izduživanja je zona sa korenskim dlačicama pomoću kojih se povećava dodirna površina između površine korena i zemljišta, koje upijaju vodu i mineralne materije i to čini zonu apsorpcije. Deo korena koji se pruža sve do korenovog vrata i služi za transport supstanci je zona provodjenja. Što znači da se zona maksimalne apsorpcije nalazi neposredno iza korenovog vrha, iza meristema, a ispred zone kutinizacije i oplutnjavanja (suberinizacije). Važno je pomenuti da korenske dlačice nisu neophodne za usvajanje vode i da ih neke biljke ne poseduju, tako na primer adventivni, koreni lukovice i rizoma nemaju korenove dlačice.

Sposobnost ćelija korena da apsorbuju vodu se smanjuje sa starošću, pošto stariji delovi korena oplutnjavaju procesom suberinizacije. Kod drvenastih višegodišnjih biljaka do usvajanja vode u ovim delovima vrši se zahvaljujući brojnim pukotinama, koje nastaju najčešće usled sekundarnog debljanja.

Korenska dlaka → epiblem → korteks → endodermis (ćelije propusnice) → pericikl → provodni snopid → ksilem.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com